

**ASOCIAȚIA NAȚIONALĂ
A CADRELOR MILITARE
ÎN REZERVĂ ȘI ÎN RETRAGERE
DIN
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE**

*Cu statut de utilitate publică
conform H.G. 869/2007*

Str. Elie Radu nr. 2, sector 5, București
Telefon: 021 314 26 99; fax: 021 311 89 60
E-mail: secretariat.ancmrr@gmail.com
Website: www.rezervisti-mai.ro

CONSILIUL DIRECTOR

Nr.1004 din 11.11.2024

Excelenței Sale,

Domnul Marian ENACHE
- **Președintele Curții Constituționale** -

În referire la obiecția de neconstituționalitate privind Legea pentru completarea Legii nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat (Pl-x nr. 540/2024) înaintată Curții Constituționale de către Avocatul Poporului, cu nr. 34.756 din 7 noiembrie 2024, **Asociația Națională a Cadrelor Militare în Rezervă și în Retrageră din Ministerul Afacerilor Interne** are onoarea să vă aducă la cunoștință următoarele:

De la început, menționăm că legea la care se face referire în text nu este una de actualizare sau recalculare propriu-zisă a pensiilor militare, ci un act normativ cu caracter reparatoriu, intervenit pentru eliminarea intervenției abuzive a guvernului prin Ordonanța de Urgență nr. 59 din 2017 (art. VIII), sens în care, în legea de modificare a Legii nr. 223/2015, încă în vigoare, erau incluse expres dispozițiile corective asupra cărora se face contestație.

De altfel, anticipat intrării în procesul de legiferare, propunerea legislativă a fost analizată, în repetate rânduri, împreună cu structurile asociative ale rezerviștilor militari, cu reprezentanți ai guvernului și ministerelor interesate, consensul, ca și susținerile ulterioare, au fost unanime, chiar dacă în Punctul de vedere al Guvernului, un asemenea aspect este omis intenționat.

În fapt și în drept, ne întemeiem susținerile pe următoarele:

Obiecția Avocatului Poporului este întemeiată pe interpretarea greșită a unor dispoziții care, în parte, nu sunt aplicabile legii menționate, precum și printr-o abordare *in extenso* exagerată a unor prevederi.

Astfel, în referire la pct. 1.: „**Încălcarea prevederilor art. 113 alin. (5) din Constituția României privind imposibilitatea aprobării cheltuielilor bugetare fără stabilirea sursei financiare**”, menționăm că acestea sunt

acoperite prin articolul din lege care stipulează că: **„Fondurile necesare pentru plata în anul 2024 a acestor drepturi vor fi suportate din bugetele instituțiilor din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională”**. O chestiune de ordin intern, pusă, în prealabil, de acord cu reprezentanții tuturor instituțiilor interesate și care nu afectează în mod nemijlocit bugetul de stat, fapt evidențiat, de altfel, și în Punctul de vedere al Guvernului, adresat Parlamentului, prin care la Capitolul I, pct. 1 se rețin următoarele: *„În ceea ce privește impactul bugetar de propunerea legislativă, în lipsa unei metodologii menționate în cuprinsul acesteia, estimarea se realizează pe o variantă proprie de calcul”*.

În privința fișei financiare, chiar Avocatul poporului afirmă că: *„Netransmiterea fișei financiare în termenul legal de către autoritatea publică ce are obligația de a întocmi acest document nu poate constitui un impediment în continuarea procedurii de legiferare”*.

În acest sens, reiterează și că: *„Sub acest aspect, prin Decizia nr. 767 din 14 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 21 februarie 2017, paragraful 59, Curtea Constituțională a stabilit că «a ridica această competență a Guvernului la nivel de regulă constituțională implicit admisă de art. 138, alin. 5 din Constituție ar echivala cu o condiție potestativă pură în sensul că orice lege ce are implicații bugetare ar putea fi adoptată numai dacă Guvernul a întocmit și a transmis Parlamentului fișa financiară. Or, dacă Guvernul nu susține inițiativa legislativă/ nu este de acord cu ea și, prin urmare, nu transmite fișa financiară, nu poate bloca procesul legislativ printr-o atitudine omisivă»”*. Mai mult, Curtea a mai reținut și un alt aspect extrem de important, respectiv faptul că fișa financiară și punctul de vedere al Guvernului sunt documente diferite *„având un regim juridic și, implicit, finalități diferite”*. Totodată, Curtea a reamintit faptul că nu deputatul sau senatorul trebuie să întocmească fișa financiară ci Guvernul, art. 15, alin 2 din Legea 500/2002 stabilind clar că: *„ În cazul propunerilor legislative, Guvernul va transmite Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, fișa financiară”*. De urmare, *desistarea Guvernului de propria obligație și motivațiile Avocatului Poporului, în baza Punctului de vedere al Guvernului, sunt incompatibile cu practica instituită de Curtea Constituțională și exced cadrului de neconstituționalitate.*

În referire la trimiterile înspre condițiile de recalculare și de recorelare în raport cu resursele fondurilor de asigurări sociale disponibile, constatăm că susținerile Avocatului Poporului sunt depășite de realitatea legislativă, cunoscut fiind că *pensiile militare nu au nicio legătură cu asigurările sociale, contribuțiile în cauză fiind reținute direct la fondul bugetar al respectivelor instituții.*

Față de cele prezentate, în pofida unei lecții dezvoltate (5 pagini), inoportune, neîntemeiate și chiar părtinitoare, în raport cu tardivul punct de vedere al Guvernului, vă rugăm să constatați că *cele menționate în punctul I al Obiecției Avocatului Poporului nu au nicio legătură cu neconstituționalitatea actului normativ.*

*

2. Privind „**Nerespectarea art. 47 alin.2 din Constituție**”:

Trimiterea la Legea nr. 223/2015, în forma ciuntită prin OUG nr. 59/2017, este superfluă, din moment ce nu se înțelege că și astfel s-a intervenit abuziv în conținutul unei legi organice, prin privarea pensionarilor militari de contraprestația datorată de stat în baza unor angajamente contractuale anterioare, angajamente despre care Avocatul Poporului – instituție care trebuie să reprezinte întreg poporul, deci și militarii, ca parte a poporului – în situația oricăror încălcări ale drepturilor ce li se cuvin, drepturi specifice de proprietate, ca și la punctul 1, nu face nicio trimitere, ci dimpotrivă, se erijează în apărător exclusiv al Statului.

Mai mult, analogiile cu sistemul public de pensii demonstrează că Avocatul Poporului nu are o reprezentare clară a ceea ce reprezintă pensiile militare, invocând, prin trimitere greșită, jurisprudența Curții Constituționale, atunci când menționează că: *„legiuitorul primar nu poate aduce atingerea principiului general valabil în sistemul public de pensii, potrivit căruia cuantumul pensiei nu poate depăși venitul”*. Deși, în final, recunoaște că: *„asemenea aspecte nu sunt prevăzute expressis verba în Constituție”*, reflecțiile ulterioare și invocarea chiar și a instanței de contencios constituțional fiind fără de nicio relevanță în context.

Amintim și faptul că, prin Decizia nr. 872 din 2010, Curtea Constituțională a constatat că: *„dreptul la pensie este un drept preconstituit încă din perioada vieții active a individului, statul având obligația pozitivă de a lua toate măsurile necesare realizării acestei finalități și de a se abține de la orice comportament de natură a limita acest drept”*.

Potrivit dispozițiilor Deciziei nr. 29/2011 a Curții Constituționale, *„pensiile militare nu sunt un privilegiu, ci au fost instituite de legiuitor în considerarea unui anumit statut special al categoriei profesionale respective, între care privațiunile la care este supus un militar în decursul carierei”* (program nenormat, îndeplinirea necondiționată a ordinelor, chiar și cu prețul jertfei supreme, interzicerea deschiderii unei afaceri, a dreptului la asociere și de sindicat etc. – n.n.), sunt diferite în comparație cu atribuțiile serviciului civil.

*

3. Privind „**Nerespectarea principiului egalității în drepturi**”:

Era de așteptat ca Avocatul Poporului, care – meritoriu – se dovedește preocupat de bugetul țării, să rețină că, în referire la respectivele persoane nu se generează niciun tratament discriminatoriu, ci dimpotrivă. Pentru că, în asemenea situație, deosebirea de tratament chiar se bazează pe acel *„criteriu obiectiv și rațional”*, invocat în context. Și-apoi, din înseși dispozițiile Deciziilor Curții Constituționale nr. 573/2011, 366/2014 și 755/2014, îndeosebi, în paragraful 23 se desprinde faptul că: *„Principiul egalității în drepturi nu înseamnă uniformitate, încălcarea principiului egalității și nediscriminării existând atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără o motivare obiectivă și rezonabilă”* (cazul OUG nr. 59/2017 fiind reprezentativ).

De așteptat ar fi fost ca Avocatul Poporului să intervină ferm și, în baza celor menționate, să constate că în România, potrivit art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului invocată în obiecție, *„există diferență de tratament săvârșită de stat între indivizi aflați în situații analoge”*, situația

generală a pensionarilor militari, pe care legiuitorul încerce să o îndrepte, fiind cea mai reprezentativă. Tocmai de aceea este de neînțeles de ce Avocatul Poporului se cantonează atât de virulent pe „discriminarea” acelor care, pe lângă pensiile destul de mari, în comparație cu cei care au avut același grad și aceeași funcție, beneficiază și de salarii sau indemnizații uriașe. Un aspect atât de *obiectiv și rațional*, în acord și nicidecum în contrast cu susținerile referitoare la bugetul țării.

*

4. Privind: **„Încălcarea principiului legalității și a principiului securității raporturilor juridice:**

Rezonabilitatea acestei sintagme, cel mai potrivit, ar fi trebuit să o constate ministerele interesate, care știu cel mai bine practica și disponibilitățile tehnice în domeniu, pe care Avocatul Poporului nu le cunoaște. Cu atât mai mult, cu cât se știe că, la nivelul Caselor sectoriale de pensii, există un program de calculator performant, iar în partida fiecărui pensionar sunt incluse gradul și funcția, respectiv media ultimelor solde din perioada activă, la care, operativ, se pot adăuga noii coeficienți, așa cum dispune legea, fără să necesite timp îndelungat. La fel, analogia forțată și speculativă între forma adoptată de Camera Deputaților și Senat, de asemenea, nu are nicio relevanță în context. Or, suplimentarea bugetelor din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională nu este, în niciun fel, de apanajul Avocatului Poporului.

Reamintim că, într-o situație asemănătoare (în referire la unele aspecte din Legea 19/2000), Curtea Constituțională a constatat că pentru a se echilibra bugetul, în ceea ce privește diferența de tratament, în raport de alte categorii de personal, o diferență este discriminatorie, în sensul art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în cazul în care nu are nicio justificare obiectivă și rezonabilă, iar măsura nu poate fi considerată ca fiind arbitrară, pentru că nu impune o sarcină excesivă asupra destinatarilor ei.

În context, mai trebuie reținut că *principiul invocat nu este consacrat constituțional*, iar invocarea sa este neconcludentă și neavenită. În fapt în art.1, alin 5. din Constituția României se prevăd următoarele : „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”.

*

5. Față de cele menționate, **vă rugăm să aveți în vedere că obiecția de neconstituționalitate a Avocatului Poporului este inoportună și fără de temei, sens în care vă rugăm să constatați inadmisibilitatea acesteia și să o respingeți.**

Cu deosebită considerație,

PREȘEDINTELE ASOCIAȚIEI,
General de brigadă (r)

Tudor SANDU